

الله محمد و مسلم از جمیع عالم

آن‌گویی داراد و خدا یعنی ملک اهل‌الایم داشتند از همان‌جا می‌گفتند: «فَإِذَا قُلْتُ لَهُمْ إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الْمُوْلَى فَيَقُولُونَ إِنَّنَا مُحِيطُونَ بِمَا تَصْنَعُونَ». از همان‌جا می‌گفتند: «فَإِذَا قُلْتُ لَهُمْ إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الْمُوْلَى فَيَقُولُونَ إِنَّا نَحْنُ أَنْتَمْ إِنَّا مُحِيطُونَ بِمَا تَصْنَعُونَ».
 دوست سوال صفت بین گفته شد: «ما معنی مولان؟»
 فرجه بزرگ: «مولان»
 آن‌گویی داراد و خدا یعنی ملک اهل‌الایم داشتند از همان‌جا می‌گفتند: «فَإِذَا قُلْتُ لَهُمْ إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الْمُوْلَى فَيَقُولُونَ إِنَّا نَحْنُ أَنْتَمْ إِنَّا مُحِيطُونَ بِمَا تَصْنَعُونَ».
 دوست سوال صفت بین گفته شد: «ما معنی مولان؟»
 آن‌گویی داراد و خدا یعنی ملک اهل‌الایم داشتند از همان‌جا می‌گفتند: «فَإِذَا قُلْتُ لَهُمْ إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الْمُوْلَى فَيَقُولُونَ إِنَّا نَحْنُ أَنْتَمْ إِنَّا مُحِيطُونَ بِمَا تَصْنَعُونَ».
 آن‌گویی داراد و خدا یعنی ملک اهل‌الایم داشتند از همان‌جا می‌گفتند: «فَإِذَا قُلْتُ لَهُمْ إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الْمُوْلَى فَيَقُولُونَ إِنَّا نَحْنُ أَنْتَمْ إِنَّا مُحِيطُونَ بِمَا تَصْنَعُونَ».
 آن‌گویی داراد و خدا یعنی ملک اهل‌الایم داشتند از همان‌جا می‌گفتند: «فَإِذَا قُلْتُ لَهُمْ إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الْمُوْلَى فَيَقُولُونَ إِنَّا نَحْنُ أَنْتَمْ إِنَّا مُحِيطُونَ بِمَا تَصْنَعُونَ».
 آن‌گویی داراد و خدا یعنی ملک اهل‌الایم داشتند از همان‌جا می‌گفتند: «فَإِذَا قُلْتُ لَهُمْ إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الْمُوْلَى فَيَقُولُونَ إِنَّا نَحْنُ أَنْتَمْ إِنَّا مُحِيطُونَ بِمَا تَصْنَعُونَ».
 آن‌گویی داراد و خدا یعنی ملک اهل‌الایم داشتند از همان‌جا می‌گفتند: «فَإِذَا قُلْتُ لَهُمْ إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الْمُوْلَى فَيَقُولُونَ إِنَّا نَحْنُ أَنْتَمْ إِنَّا مُحِيطُونَ بِمَا تَصْنَعُونَ».
 آن‌گویی داراد و خدا یعنی ملک اهل‌الایم داشتند از همان‌جا می‌گفتند: «فَإِذَا قُلْتُ لَهُمْ إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الْمُوْلَى فَيَقُولُونَ إِنَّا نَحْنُ أَنْتَمْ إِنَّا مُحِيطُونَ بِمَا تَصْنَعُونَ».

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والعاقة لله تعالى ولصلوة على رسوله
 محمد والآله واصحاحه وأجمعين **بِهِ اسْمُ رَزْقَكَ اللَّهِ تَعَالَى فِي**
الدَّارَّةِنَ كَهْ جَلَّ افْعَالَ تَصْرِيفِ دِسَامِيْ مِنْكِسَةِ ازْرُوِيْ تُرْكِبِ حِرْفَ
 دِوْجَانَ **بِيَعِيْ مِصْدَرُو دِكَمْ قَمْبِلُهُ اسْتِمْ مِغْفُولُهُ اكَوْهِيَهُ**
 اصْلِيَهُ بِرْدُوكُورَهُ اسْتِمْلَانِيَهُ وَرَبَاعِيَ امِثلَانِيَهُ آنَ باشَدَ که در پاشَه
 او سه حروف همی باشد چون نصر و ضرب و رباعی آن باشد که در پاشَه
 در ماضی او چهار حروف همی باشد چون بغیر و ع و ف ب

ایجی تغادره میکند اینها میباشد: ویتمم
 و میز تغادره بیکن اینها میباشد: ویتمم
 پنجه تغادره بیکن اینها میباشد: ویتمم
 زنده تغادره بیکن اینها میباشد: ویتمم
 هنده تغادره بیکن اینها میباشد: ویتمم

三

چون اکسر ب زدن مرغ من بر روی زمین و پرید که دن مثل
تصرب لفظه ضرب ای ضرب ضرباً فهو صارب و ضرب
کردان صفتیه لذوق مضر "که از این فتن نکن" که این میگویند که این داده اند و
ای ضرب ضرباً فهو مضر و مضر الامر منه راضرب و اینه
عنده لاضرب الطرف منه مضر ب و آنکه منه مضر ب
و مضر ب و مضر ب و مضرها مضر بان و مضر بان و هج
منها مصادر و مصادری فعل تفصیل نه اضر ب والموت
منه ضروری و متشابه اضر بان و مضر بان و اجمع منها اضر بون
و اضر ب و ضرب و مضر بات افضل شستن لغلب غلبه
کردن لظم ستم کردن افضل حد کردن باب سوم
بروزن فعل فعل که هر آین فی الماضی و تجھیز فی الغارجون
اسمع و استماع شنیدن و کوشش فرا و آشنانه تصریفیه سمع
بسمع سمعاً فهو سامع و سمع يسمع سمعاً فهو مسموع الامر
منه اسمع و اینی عنده لاستماع الظرف منه سمع والآلة منه سمع
و مسموع و مسلع و متشابه مسمعان و مسمعان و اجمع همها
مسامع و مسامعاً سمع فعل لفضیل منه اسمع و المعرفة
و اینی افضل این افضل لفضیل این اسمع و المعرفة منه

درینه و مسامع و مسموع و اینی اینی
که میخواهیم که اینی اینی و اینی اینی
درینه بروایت اینی اینی
و اینی اینی اینی اینی اینی اینی

منه سمعي وشققنا اسمان وتنعيمان الحج معها معنون وأساميع وسمع ومحظى
 اى شقيقاً برضيكر دعوه ^{كروبيت}^٢ اي حلم اذ انتقضيل مارسون
 اعلم دشن الفغم درافتون الحظظنا هاشتن الشهادة كواهي ادن محمد سود
 احمل دشن باب پهازم بوزن فعل لغط نفتح العين فما حون ^٣
 شادن تصرل فيه فتح فتح فتح فتح فتح فتح فتح فتح فتح
 والبني عنه لافتظ الظرف منه فتح والألة منه مفتح وفتح وفتح وفتح
 وفتح فتح الحج معها مفتح وفتح فعل لقضيل منه افتح والموس من فتح
 وشققنا افتحان وفتحان وفتح منها افتحون وفتح فتحات افتح باز دار
 اى شقيقاً برضيكر دعوه ^{كروبيت}^٤ اي حلم اذ انتقضيل مارسون
 الصبيع نك كردن المهن كرو بشت دشن شاع بوست كشيدن ما انكه فعلامكه
 وزن آدر حاسى غين فضل الام فعل وحرف باشد از حرف حلن ^٥ حروف حلق
 شادن مكتشنا همان عرض فتح غيره ^{شادن}^٦ اي حلم اذ انتقضيل مارسون
 شادن اخبار لغتين وفتح الماء واهزة كمجموع ومي اغ خده باشد ما ركن
 دافناني فشاذ باب سخجم بوزن فعل لغط لضم اعين في الملاصي لغاه
 آنابه انكار كردن ^٧ اي حلم اذ انتقضيل مارسون
 به انکه این باب زست بشير اسم قاعل این باب بروز فتح می برچون
 الکرم والکرامه بزرگ شدن تصرل فيه کرم یکرم گرا و کرامه خو گر کرم
 الامر منه اکرم والبني عنه لافتظ الظرف منه اکرم والألة منه یکرم وکرم منه
 وکرم او وشققنا هامان وکرمان ^٨ الحج منا مگارم و مگاریم فعل لقضيل
^٩
 طاوش زل و کر دهون ^٩ طاوش زل و کر دهون ^{١٠}
 دلخواه ملکه نوچی دلخواه ملکه نوچی زل و کر دهون ^{١١}
 دلخواه ملکه نوچی دلخواه ملکه نوچی زل و کر دهون ^{١٢}
 دلخواه ملکه نوچی دلخواه ملکه نوچی زل و کر دهون ^{١٣}
 دلخواه ملکه نوچی دلخواه ملکه نوچی زل و کر دهون ^{١٤}
 دلخواه ملکه نوچی دلخواه ملکه نوچی زل و کر دهون ^{١٥}
 دلخواه ملکه نوچی دلخواه ملکه نوچی زل و کر دهون ^{١٦}
 دلخواه ملکه نوچی دلخواه ملکه نوچی زل و کر دهون ^{١٧}
 دلخواه ملکه نوچی دلخواه ملکه نوچی زل و کر دهون ^{١٨}
 دلخواه ملکه نوچی دلخواه ملکه نوچی زل و کر دهون ^{١٩}
 دلخواه ملکه نوچی دلخواه ملکه نوچی زل و کر دهون ^{٢٠}

الْأَرْمَمُ وَالْمُوْنَثُ مِنْ كُجُونِي وَتَشْتَهَا أَكْرَمُ وَكَرْسِيَّانُ وَكُجُونُهَا أَكْرَمُ وَكَرْسِيَّانُ وَالْمَهَارَمُ
وَكَرْسِيَّاتُ الْأَكْطَافُ الْأَطَافَةُ يَا كِبِيرَهُ شَدَنُ الْفَرْقُ زَوْكِ شَدَنُ
الْبَعْدُ دَوْرَ شَدَنُ الْكَثْرَهُ بَسِيَّارَهُ شَدَنُ اَمَشَادُ أَكْلَهُ وَزَنُ وَكَمَرَهُ اَزَاسَهُ بَاسَهُ
بَابُ وَلَهُ وَزَنُ فَعَلَنْ فَعَلُنْ كَبِيرَهُ عَيْنُ فَهَيَا حَوْنُ اَحْكَمُ وَحَسِبَانُ پَهْهَتَنُ
تَصَرْ رَفِيَهُ حَسِبُ حَيْبُ حَسِبَاً وَحَسِبَاً نَافُو حَاسُ وَحَسِبُ حَيْبُ حَسِبَاً
وَحَسِبَاً اَفْهَمَ حَسِبُ الْاَمَرَهُ حَسِبُ وَاهْنِي عَنْهُ لَا حَسِبُ الْأَطْرَفُ مِنْهُ حَسِبُ
وَالَّا لَهُ مِنْهُ حَسِبُ وَمَحْسِبَهُ وَمَحْسَابُ وَتَشْتَهَا مَحْسِبَانُ وَمَحْسِبَانُ اَمَجْعُونُهَا مَحْسِبَاً
وَمَحْسِبَيْهِ فَعَلَنْ فَعَلُنْ كَبِيرَهُ عَيْنُ فَهَيَا حَسِبُ وَالْمُوْنَثُ مِنْهُ حَسِبِيَّ وَتَشْتَهَا اَحْبَابُ حَسِبِيَّانُ
وَاجْعُونُهَا اَحْبُوبُونُ وَاحْسِبُ وَحَسِبُ وَحَسِبَاتُ بِدَائِكَهُ صَحِحَهُ اَزِينُ بَابُ جَنَّتُ
حَسِبُ حَيْبُ وَغَرْمُهُ عَيْمُ وَكَرْنَيْدَهُ هَتُ لَعْمَهُهُ حَوْشُ عَدِيشُ شَدَنُ **بَابُ دَمَمُ**
بَرُ وَزَنُ فَعَلَنْ فَعَلُنْ كَبِيرَهُ عَيْنُ فَهَيَا حَسِبُهُ اَفْعَالُهُ اَنَّهُ صَحِحَهُ اَزِينُ جَنَّتُ
فَضِيلُنْ فَضِيلُنْ دَكِيرَسَايَدَهُ سَعِيَتُ عَيْنِي حَضُورُهُ حَضُورُهُ عَيْمُهُ اَزِينُ بَابُ كَوِيدَهُ
هَوْنُ اَفْضَلُ اَفْزُونُ شَدَنُ وَعَلَيْهِ كَرْدَنُ **تَصَرْ رَفِيَهُ** فَضِيلُنْ فَضِيلُنْ دَكِيرَهُ
وَفَضِيلُنْ فَضِيلُنْ دَكِيرَهُ مَعْفِضُولُ الْاَمَرَهُ فَضِيلُنْ وَاهْنِي عَنْهُ لَا فَضِيلُنْ اَطْرَفُ
مَعْفِضُولُ الْاَمَرَهُ مَعْفِضُولُ وَفَضِيلَهُ وَفَضِيلَهُ وَتَشْتَهَا مَعْفِضُولُ وَمَعْفِضُولُ

٢٥ **تَصَرْ رَفِيَهُ** فَعَلَنْ فَعَلُنْ كَبِيرَهُ عَيْنُ فَهَيَا حَسِبُهُ اَفْعَالُهُ اَنَّهُ صَحِحَهُ اَزِينُ
خَرْجُهُ كَرْتَهُ كَرْتَهُ دَلَالُهُ اَكْلُهُ كَرْتَهُ دَلَالُهُ اَكْلُهُ كَرْتَهُ دَلَالُهُ اَكْلُهُ
فَضِيلُنْ فَضِيلُنْ دَكِيرَهُ اَزِينُ بَابُ جَنَّتُ اَزِينُ بَابُ جَنَّتُ

نمایم که سکان نشود و از این امور عجیب

و اجمع هنما مفضل و مفاضل فعل تعضیل منه فضل في الموثمة مصلی و پنهان
افضلان و فضیلان و اجمع هنما افضلان و افضل فضل و فضیل آلات اجهشور
حاضر شدن باب هم بر وزن فعل لغیل بعضهم اعین فی الماضي فیما فی
العاشر با اینکه هر ماضی که مضموم اعین باشد قبل و نیر مضموم اعین براور
و احمد افضل عین وی است که داشت و حادچون الکود و الکید و دة خاد و نیک
شدن تصریفی کادیکا دکو او کید و ده بیو کار و کیدیکا دکو او کید و ده
هو کیود الام من کند و اینی عنده لا کله الظرف منه مگاو و الا آلة منه کیود و ده
و کیو او و مشتہها مگادان و کیو دان اجمع هنما مگاو و ده مگاو و ده فعل تعضیل منه
الکود و الموثمه کو کو ده و مشتہها کو دان و کو دان و اجمع هنما الکود و ده
و الکا ده و کو ده و کو ویات کدشت در محل کو داشت بو و صبر داو و شوارثه
لقل کروه بقابل دادند او از هجت اجتماع ساکنین افلاع عیند وال اینجا به
کردند و تادر را او خاص کردند کدشت شد و حاد در محل کیو ده کو ده حرکت او
نفلکر ده بقابل دادند پس از هجت محظه هاں او اتفحش تکلا دش دل رفت ردا
از سبع شمع کو سیدا آشناشی مشغب که در و حروف را هم باشد بر ده کونه است
آنکه طی عین باعی باشد ده کوک طعن بر باعی باشد کما کوک طعن بر باعی شتر بر ده کوک

که لذت اخوازی داشت از هجت کوک طعن بر باعی کیان داشت که از دل رفت ردا
لخان از که این کوک طعن بر باعی باشد از دل رفت ردا که در دل نیزه کیان داشت
بلکه با دنکور ده و بکه ادر بسیار کشید شد و دل نیزه کیان داشت

لکن آنکه در و لف و سل در آید و دیگر آنکه در و لف و سل در زیاد اما آنکه در و لف
و سل در آید آنرا بابت باب اول بر وزن فعلی اجتنبنا کرد
کرد تصریفیم خوب است بمحبوب اجتنبنا کا فهو محبوب و احترم بمحبوب
اجتنبنا کا فهو محبوب الامر منه اجتنب و لعنی عنه لا محبوب الافق اس نور حید
الافق اس صدید کردن اثنا سه جسمان الامر غیر مکبسو شدن الاحوال بشدت
الاخطراف بودن باب و مکبر وزن هست عمال چون الاستئصال طلب
یاری کرد تصریفیم سعی پسر بسیغ تصریف سعی صار او فهو مستضر و لعنی مستضر
مستضرها فهو مستضر الامر منه مستضر و لعنی عنه لا مستضر الاستغفار
مستضرها فهو مستضر الامر منه مستضر و لعنی عنه لا مستضر الاستغفار
خوشن الاستغفار پرسیدن الاستغفار رسیدن رسانیدن الاستخفاف
بجای خوشن بجای میگرسی شناسیدن الاستثناء برخود ارمی فقرن کشیدی
مانکه این باب زم و معدی بردو آمره است باب هم بر وزن فعال
چون اکانته اتفاق رسانده شدن آنکه فعلیم برین آید لازم باشد تصریفیم
انظر که فقط اتفاق رسانده شدن آنکه فعلیم باشد تصریفیم
الاتفاق بگشته شدن باید هم بر وزن فعال مانکه این باب
لازست چون الامر از خود شدن تصریفیم ما خواست بمحبوب از خواست

الامر منه احقر اخمر احمر رونى عنه لا محظى لا محظى لا محظى لا محظى
 الا ضيقاً لدردشدن لا غير ارگر آکوده شدن آناب مفقاً ابلون شدن آن
باب هشتم بروز فیضال چون الا خشم سخت سیاه شدن نصرافیه
 اذن اخواص فنا فیضال چون الا خشم اذن اخواص فنا فیضال چون الا خشم
 عنده لامه هامه اذن هامه اذن هامه اذن هامه اذن هامه اذن هامه و لامه
 کمیت شدن سپه لاشنیا ب معنی شدن آب الا ضمیر ارجاع شدن نبات
 بر انکه این باب لازم است **باب هشتم** بروز فیضال چون الا خشم
 سخن در شدن قصرافیه اخشنون چیزیورس و خشنانافو محسوس شدن الامر
 منه اخشنون و لامنی عنه لا محسوس شدن الا خرمیان در میده شدن جامه الا خلیده
 کمیت شدن جامه الا خلیده مسوردشدن آب الا خرمیان کوزه شد پشت بر انکه
 این آب هم لازم است و فرقان شریعت نیاده است **باب هشتم** بروز
 رافعوال چون آلا خلوذ شتا فتن قصرافیه خلوذ خلوذ خلوذ خلوذ خلوذ خلوذ
 محلوذ الامر منه اجلوذ و لامنی عنه لا محلوذ الا خروذ اطچوت اشید الاغلوذ
 بکرده شتر او خجه بر دسوار شدن بقابن اغلوذ بعیر آذاشکون بعفیه عذر
 بر انکه ازین باب چیزی در فرقان نیامده است **باب هشتم** بروز افاضل

کس افغانی از این بابی نیز مطلع شده اند افاده می کنند که این بابی از این کس افغانی
 نیز مطلع شده اند افاده می کنند که این بابی از این کس افغانی از این کس افغانی
 نیز مطلع شده اند افاده می کنند که این بابی از این کس افغانی از این کس افغانی

و صل نایمه، نایمه کش بجهن پر گفتن، هن بدم شو زاده، همچوئی از اینها

چون الائمه قل گران باشد من خود را کران با برخاستن بضریفه اتفاق
یافت اتفاق بنا شدلا فهم مثا قل الامر منه اتفاق و البني عنده لامش اتفاق الادارک
در رسیدن در رسانیدن الائمه اخطبوه از درخت اغلنند لاما به همکل شدند
الائمه اصلح باکید کیر آشی کردن باعث نهم بروزن افعل چون الائمه پاک شدند
تصربیه اطهار و بجهت اطهار فهم سلطنت الامر منه اطهار و البني عنده لامجهش
الازم اهل حاممه در برگشیدن الائمه زاری کردن الاجنبی و شدن الاجنبی
پند پند پر عیش زاد کردن پر انکه صلی ب افعال و افضل تعالی فعل نجوده
راساکن کرده بقایا بدیل کردند و فارغ از خاص کردند انجیبت محابیت خوشی پس
بجزه صلی در او زندگانی ایمه ایمه که در وقت صلی نیای اینجا
باب اول بمنزل افعال چون الائمه کرام کرامی کردن تصربیه اکرم بکرم برآمد
 فهو بکرم داکرم بکرم اکرم ما فهو بکرم الامر منه اکرم و البني عنده لامجهش ایمه
مسلمان شد و گردن بخادن طباعت الایمه باب بروز ایماغلان آن شکار اکرم ایمه
نامام کردند هر چند همراه امر حاضرین باب صلی نیست بلکه همزه قطعی است که حدت
کرده شد و همچنان از مصالح او بعنی اکرم که در صلی ایمه اکرم بوجه هست برای
اکرم که در صلی ایمه اکرم بوده است همزه ثانی انجیبت اجتماع همزه همین افتاده اکرم شد

سی و هشتاد و هشت

باب و م روزن لقفل چون اصریف کرد این دن ناصر رفیه صرف
 نصریف اصریف چنانه هم صرف و صرف یعنی صرف اصریف هم صرف
 والبین عنه لاصرف اشترن و اکذاب کسی ادروغ کوساختن القدم پیش
 و پیش کردن الشکرین جایی دادن بای سو شه هم روزن لقفلت چون
 پدر غتن ناصر رفیه لقفل قبل بقبل هم بقبل لقفل قبل بقبل هم بقبل الامر
 قبل والبین عنه لاعجل الشکله بیوه خودن ایکی و سکه درگ کردن تعجل غتن
 الیکم و دن سپید کردن براکه در باب لقفل و تفاصل هر جا که تو دارو
 کلمه آیه آیه در باشد که بکت را حذف کند باب چهارم روزن علمه
 المقاکله و القیال بایکید بکار راز کردن ناصر رفیه قابل مقاکله و قابل
 سعائی و قبول مقاکله و قابل مقاکل الامر فتن و البین بای مقاکله
 المعاکفة و العقاب بایکید بکار راز کردن المعاکفة و العقاب و فیضان الملاشره
 و الراز ایام بهم کفرن المبارکه برکت کر غتن بحدی عز و جل کسی با پیغمبری شناخت
 باهم شرکشتن پنج بایم روزن تفاصل چون تفاصل بایکید بکار روزن
 ناصر رفیه تفاصل تفاصل بایم بای مقاکله و قبول تفاصل بای مقاکله و قبول
 الامر شرکشتن این عنه لاستقامی المخاصم بایکید بکار خصوصت کردن الخافت

کن باین ایام
 کن باین ایام ایام

باکید کیم پهان گفتن اتفاقاً و باکید کیم شناختن اتفاقاً خواهد کیم کیم فخر کردن
 اما رایعی بردو کونه است کی محمد که در حرف زاده باشد و دو میثعت کرد
 حرف زاده هم باشد اما آنکه در حرف زاده باشد آن باید بابت باب اول
 چون العبرة بر صحبت تصریفیه نعترف بعتره فیو نعتره و بعتره نعتره فیو نعتره
 الامر منه نعتره و اینه عنده لا نعتره الدخراجتہ بسیار کرد ایندین العشکریه لشکر ختن
 القسطنطیل سدن الرعفره زنگ کرد بن عفران اما رایعی مشقان باشد که در دو
 زاغه باشد و آن بدو کونه است کی آنکه در دو نعتره و صلی باشد و دیگر آنکه در دو نعتره
 و صلی باشد اما آنکه در دو نعتره و صلی باشد آن زیر بابت باب اول
 بروزن تفعیل چون لشکر بلیزه هن پوشیدن تصریفیه شکر بلیزه سرمه هن
 فیو نعتره بلیزه الامر منه نعتره بلیزه اینه عنده لا نعتره بلیزه الیتره منع پوشیدن نعتره
 زند یون شدن الیتره ناز خزانه سدن اما آنکه در دو نعتره و صلی برآید آن
 دو بابت و آن بردو بابت زنم بابت باب اول یعنی زن فخر نهاد
 چون بابت شکاف شاد شدن تصریفیه ایز شق ببر شق بایز شکاف فخر شدن
 الامر منه ایز شق و اینه عنده لا نعتره شق الایخ خجا مجمع شدن الایخ شدن ایز شق
 جاگاه الایخ نجاس سیا و شدن میوے الایخ سلطاح بر قفا افتادن ایز آنکه این بوقت

باب دوم
 باب پنجم
 باب ششم
 باب هفتم
 باب هشتم
 باب نهم
 باب دهم
 باب یازدهم
 باب بیست و یکم

باید داشت باشد و هم بروز زن فعللای چون لا فشر ار موئی نخان
 تصریفیم لا فشر کار فشر لا فشر ار فو مغشیر الامر منه فشر لا فشر فشر روز
 عنہ لا فشر ار سخت خوشدن الامر منه فشر ار
 سخت خوشدن فشر ار خشم الامر منه ار سخت خادم اگاهی این باشد قرآن شفاف و
 قال آلس دعا لی تقدیم عزیز منه جلوه الدین یخشنود همچو اسلامی
 محن برای حیات نیز برد و کوشا داشت ای ایلک ملح برای محروم باشد دو مردم
 محروم باشد اما اگاهه محن برای محروم باشد آنرا هفت باب داشت باشد
 اول بروز زن فعللای تکرار لام چون الجلبیه پاد پوشیدن تصریفیم
 تجلیب جلبیه فو جلبیب و جلبیب سعادتیه فو جلبیب الامر منه جلبیب
 والهی عنہ لا جلبیب اسلکله شافتیں نہیں نہ الباب فی القرآن باب دوم
 بروز زن فعللای زیاده النون بین آیین اللام چون القلدنه کلام پوشیدن
 تصریفیم فلذن
 ولذن فی القرآن باب دوم فی عله زیاده الوا و مین الفارع هدیه علی الحجۃ
 پاسا به پوشیدن تصریفیم جورب مجورب جورب مجورب الامر منه جورب
 عنہ لا مجورب الحکم فلذن فلذن فلذن فلذن فلذن فلذن فلذن فلذن فلذن

بروز فعولة زیاده او و مین العین من اللام حون السروله از ارسپیدن **تصرفه**
 سرول سرول هم سرول اما مرمنه سردانه لبند عنده لا سرول هم بوده
 آواز ملند کردن **لکس** فی القرآن **باب** بروز فعولة زیاده ایین **الفاظ**
 العین من الحکایه این نیست بون **تصرفه** حکیم حیل خیله هم **محیعل** و
 حیل خیله هم **محیعل** هم بون **تصرفه** حکیم حیل خیله هم **محیعل** هم **لعل**
 ایں **البای** **فیحیه** مبدله من **البیره** **البیکریه** **البیکریه** کاشته شدن جا فی القرآن کا قال مبتدا
 لکست علیهم **محیطیه** پرانکه خیل در مخل خیل دعا ز جهت خمه باقل واد
 خیل شد **باب ششم** بروز فعولة زیاده ایین العین من اللام حون **تصرفه**
 افزونی برگهای کشت بر مین **تصرفه** شرکیت **بیشیفت** **شرکیت** هم **ترکیت**
 ممه شرکیت لبند عنده لا شرکیت ایز بند ز راندو دن **لکس** فی القرآن **باب**
 بروز فعولة زیاده الافت المبدله من **البای** بعد اللام حون **الفلسا** کلا او شانید
 شکه **فلسی** فانقلبت ایا **الفال** تحریکه هم و اتفلاح ما قبلها **تصرفه** **فلسی**
فلسی فیسا هم **مقلس** و **فلسی** **نفلسی** فیسا هم هم **مقلسی** اما مرمنه **فلس** و لبند عنده لا کر
 اجعابه **فلس** فلکن **لکس** فی القرآن بر این **فلسی** در مخل **فلسی** بوده ایز که هم بین عیچ
 آن با ای بالف مثل کرد **فلسی** شده و هم در مخل **فلسی** بوده بدمه برای دشوار شد

ساکن کردند تعلیمی متفکر و صاحل معلمی بودند هم برای دشوار و شمشاساکن و فند
 الشعائی ساکن شدند میان باو نخوس با افافا و مقلنس شد و قارئی بر صاحل خ دسته ای
 صاحل قارئی بودند هم برای متفکر و ساکن کردند و ای المفت کشت تعلیمی شه قارئی صاحل
 بودند ای راز هجت مخته نابلی العت بدل کردند الشعائی ساکن شدند میان الفونین
 اخاده معلمی شد فلسن صاحل قارئی بودند ایه علامت جرمی اها دفلسند کارن صاحل
 لا تعلیمی بودند است ای حبیب زیارت علامت جرمی اها دلا تعلیمی شدند آنکه محن برای
 منشعب باشد آن نزیر بود و کوته است کی آنکه محن به مترحیج باشد و م آنکه محن
 با آخر حجم باشد آنکه محن به مدرج باشد آنرا هشت باست باب اول و ز
 تعلیمی شیاده المائت قبل افوار و نکر ای اللام چون الْجَلِبْ چادر پوشیدن تصوفیه
 تجلیب بتجذیب بتجذیب ایه مخلب الامر منه بجلب و البنی عنده لا تجلیب العبر برگرد
 شدن ولیس فی القرآن با دیه هم بروزن تعلیمی شیاده المائت افوار و لذون
 بیان بعد ای اللام چون الْقَدْنَسْ کلامه پوشیدن تصوفیه تعلیمی شیاده فهم
 معلقنس الامر منه تعلقنس و البنی عنده لا تعلقنس ولیس فی القرآن با دیه هم بروز
 تعلیمی شیاده المائت و لم یتم افوار چون الْمُتَكَبِّرُ حال خارجیه ایکردن تصوفیه
 تعلقنس کن یشکن میشکن ایه میشکن و الامر منه میشکن و البنی عنده لا تعلقنس کن المتمدل

مدل سدن يقال مدل الرجال اذا سج بغيره المدل مثل اعلم من ^{الله} _{الله}
 شاديل مدل الغلط على وتم لم يتم صلابه حماره بوزن عصافيت
 اذا قيل الفار و بعد اللام حون العصافيت سدن يقال عصافيت الرجال اذا
 حصار عصافيتا اي حسنا الصحر لغة عصافيت يعمت عصافيتا فهو عصافيت اللام من عصافيت
 والهني عنه لا عصافيت اعلم ان ^{الله} _{الله} الباقي بباب الحم بوزن ^{الله} _{الله} فعلن شياقة
 اذا قيل الفار والواو بين الفار والعين حون التجور بائشية پوشيدن تصر لغة
 التجور بوزن ^{الله} _{الله} التجور باهون التجور بلام منه التجور و الهني عنه لا التجور
 الشكوى زبيب ارشد دل حسبي في القرآن باب مشتم ^{الله} _{الله} بوزن ^{الله} _{الله} فعلن نباده
 اذا قيل الفار والواو بين العين واللام حون التسروي ^{الله} _{الله} نزار پوشيدن تصر لغة
 التسروي ميتسروي تسر ولاغ فو ميتسروي لام منه تسروي و الهني عنه لا ميتسروي
 التدوور كذا شتن شب وليس في القرآن باب مشتم ^{الله} _{الله} بوزن ^{الله} _{الله} فعلن نباده
 اذا قيل الفار واليا بين الفار والعين حون ^{الله} _{الله} سهل پير اهن بي شين پوشيدن تصر لغة
 سهل سهل عجل سهل عجل سهل الماء منه سهل عجل اهني عنه لا سهل العبراني ^{الله} _{الله} بوزن
 سدن سهل سهل ما اذاني كردن پير المكمابين باب في قران شرفينياته اهان سهم
 لفعلن نباده اذا قيل الفار واليا بعد اللام كه درال لفعلن بوده به ضمه لام ^{الله} _{الله}

بیل کردند پس صنفه برای دشوار داشته ساکن کردند اتفاقی ها کنند شد میان باش و گونه افکار
افکار تقدیم شد چون اتفاقی کلار پوشیدن تصریفیه تقدیم اتفاقیه تقدیم اتفاقیه تقدیم اتفاقیه
و گونه اتفاقیه تقدیم اتفاقیه تقدیم اتفاقیه تقدیم اتفاقیه تقدیم اتفاقیه تقدیم اتفاقیه
بلکه برای معنی مطابعه داشت چنانکه در ترجیح گویند که بخوان نزدیک است حروف اول کلیه اتفاقیه
هست اما اگر بخون بخخر خوب باشد و با بست این بود و در آن شرفیه بده است **ب**
او بفرز اتفاقیه نزدیک است حمزه اصل قبل الفاء و لغون بعد اینها فکار اللام خود
الا اتفاقیه سخته اپس شدن تصریفیه قاعده اتفاقیه سخته اتفاقیه ساخته اتفاقیه ساخته
الا اتفاقیه سخته اتفاقیه سخته اتفاقیه ساخته اتفاقیه ساخته اتفاقیه ساخته
و غونه اتفاقیه سخته اتفاقیه ساخته اتفاقیه ساخته اتفاقیه ساخته اتفاقیه ساخته
چون الاستفاضه بر قضا خفت اینکه ساخته اتفاقیه در اصل الاستفاضه بجهة هست یا
الف افأ و پس نزدیک است ساخته اتفاقیه ساخته اتفاقیه ساخته اتفاقیه ساخته اتفاقیه ساخته
الا مرمنه ساخته و گونه اتفاقیه ساخته اتفاقیه ساخته اتفاقیه ساخته اتفاقیه ساخته
اگرچه اتفاقیه اتفاقیه اتفاقیه اتفاقیه اتفاقیه اتفاقیه اتفاقیه اتفاقیه اتفاقیه
عن کردند زاده اتفاقیه را که رسانید و در رسانیده است در
اصطلاح امل حرف افت و در حرف افت و در حرف افت و در حرف افت و در حرف افت
با طبقه کردند شود با طبقه نزدیک دارد و شرط بخوان هست که مصدک بخون باش و موقعاً باشند و موقعاً باشند

لر که نموده اند و می خواهند که این اتفاق را بگفتن بتوانند و این اتفاق را بگفتن بتوانند و این اتفاق را بگفتن بتوانند و این اتفاق را بگفتن بتوانند

لک بدل داد که از بزرگترین نویسندهای ایرانی به شمار می‌گردد.

سخنسته بسم اللهم الرحمن الرحيم متشعّب منقطع

کوششکن زمین طلوع مکوپل	بعد حد خدا و لغت رسول
شد مرکب دونفع شد منقول	فعل ازان و کار حروف اصلی
بسباب شناسی دکر رباعی دهن	موحر خضری کنم بنظم پیدا
مجتبه د مردم فیضه شمار	هر کی این و قسم را ای بار
سازدان تعاذا	پس شناسی مجرود است و قسم
عنی فرشح و کش	مطرد شد بخش باعث شتم
احب فضل شکا و هم ریا	شاذ رایست زامرا ششم
با راضیت ملحن دایست	پس شناسی مردم را شانیست
دوسل آمیش بسر	غیر سلحون تو او آن بنگ
کان درایم راز و بود نه بباب	پاسما دی رو بعد از من در باب
اعظمه راه خیر اور و حجه شد	آئی هر چهار جول
اعمال آنها	اصنابت و دکر است
بیشتر ای اعلی ای جوان در حال	باغ خوش شست و افعوال
وانکه نادر روز بجزه و صل	نهم اطهار آمدان بفضل
با زکریم کم پس قبل نام	چون باست ولین را کرام

این سخنسته متشعّب منقطع بزم مذکور است و متن این سخنسته متشعّب منقطع بزم مذکور است.